

WYROBY LAKIEROWE	N O R M A B R A N Ź O W A	BN-81
	Masa emulsyjna akrylowa dylatacyjna, biała	6112-29
		Grupa katalogowa 1024

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest masa emulsyjna akrylowa dylatacyjna biała, stanowiąca mieszaninę dyspersji akrylowej i niskopolimeryzowanego poliizobutylenu z dodatkiem pigmentu, wypełniaczy i środków pomocniczych.

1.2. Zakres stosowania przedmiotu normy. Masa emulsyjna akrylowa dylatacyjna biała jest stosowana do uszczelniania złączy zewnętrznych ścian budynków i elementów prefabrykowanych średnio i wielkowymiarowych oraz do uszczelniania stolarki budowlanej przy jej osadzaniu w ścianach budynku. Masę nakłada się pistoletem o symbolu PP-32 ZREMB lub szpachlą.

2. OZNACZENIE

MASA EMULSYJNA AKRYLOWA DYLATACYJNA BIAŁA
BN-81/6112-29 SWA 6192-289-010

3. WYMAGANIA I BADANIA

3.1. Zestawienie wymagań i metody badań

Wymagania	Metody badań wg	
a) Próby techniczno-malarskie przy grubości warstwy 0,5 mm	zgodnie z	PN-62/C-81502 p. 2.2.1.1 p. 2.2.1.4
b) Gęstość, g/cm ³	1,5 ÷ 1,7	3.6
c) Penetracja w temperaturze 20 ± 2 °C	180 ÷ 250	PN-71/C-04135
d) Splywalność masy, mm	0	3.7
e) Przyczepność masy do podłoża betonowego, warstwa 70×70×20 mm, % co najmniej	70	3.8
— zerwanie	250	
— wydłużenie względne	wytrzyma- muje	
f) Odporność na powstawanie rys skurczowych w procesie wysychania	próbie	3.9
g) Odporność na przyspieszone starzenie w ciągu 75 cykli	wytrzyma- muje	
	próbie	3.10

3.2. Trwałość. Masa emulsyjna akrylowa dylatacyjna biała powinna odpowiadać wymaganiom normy w czasie 6 miesięcy, licząc od daty produkcji.

3.3. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbkii laboratoryjnej wykonać zgodnie z PN-74/C-81500 po przeprowadzeniu prób techniczno-malarskich wg PN-62/C-81502.

3.4. Program badań

3.4.1. Badania pełne polegające na sprawdzeniu zgodności ze wszystkimi wymaganiami wymienionymi w 3.1. Badania pełne należy wykonywać raz na 12 miesięcy oraz przy każdej zmianie stosowanych surowców i metod technologicznych mogących mieć wpływ na wyniki badań, jak również w przypadku badań rozjemczych.

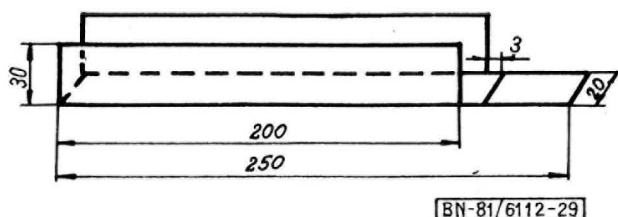
3.4.2. Badania niepełne polegają na sprawdzeniu zgodności z wymaganiami wg 3.1a), b), c). Badania niepełne należy wykonywać dla każdej partii wyprodukowanego wyrobu.

3.5. Przygotowanie wyrobu i próbek do badań

3.5.1. Przygotowanie wyrobu. Przed wykonaniem próbek badaną masę należy starannie wymieszać i ewentualnie w przypadku nadmiernego zgęstnienia rozcieńczyć wodą pitną w ilości najwyżej 3 %.

3.5.2. Przygotowanie próbek do badań. Należy przygotować następujące próbki:

— do oznaczania splywalności masy — rynienki z blachy aluminiowej grubości 1,0 ÷ 1,4 mm o wymiarach zgodnych z rysunkiem.

— do oznaczania przyczepności oraz odporności na przyspieszone starzenie — kostki z zaprawy cementowej o wymiarach 70×70×70 mm i wytrzymałości na ściskanie 1471 N/cm² (150 kG/cm²),

Zgłoszona przez Zjednoczenie Przemysłu Tworzyw i Farb PLASTOFARB
Ustanowiona przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Tworzyw i Farb PLASTOFARB dnia 24 kwietnia 1981 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 kwietnia 1982 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 21/1981 poz. 84)

— do oznaczania odporności na powstawanie rys skurczowych w procesie wysychania — komplet kształtek betonowych typu A i B¹⁾ o wymiarach 70×70×10 mm mających na jednej stronie rowek. Szerokość i głębokość rowka jest różna dla poszczególnych typów kształtek.

Dla typu A szerokość rowka wynosi ok. 20 mm, głębokość rowka jest równomiernie zwiększająca się od 2 ÷ 20 mm.

Dla typu B szerokość rowka jest równomiernie zwiększająca się od 10 ÷ 40 mm, głębokość rowka jest stała, przy czym głębokość ta wynosi 8 mm dla B₁, 12 mm dla B₂, 16 mm dla B₃.

3.6. Oznaczanie gęstości masy wykonać zgodnie z BN-64/6110-11, z tym że nie należy używać pokrywki kubka. Przy napełnianiu kubka badaną masą, należy zwrócić uwagę, aby wypełnić go całkowicie bez pęcherzy powietrza. Nadmiar masy ściąć równo z brzegiem kubka, za pomocą szpachli.

3.7. Oznaczanie spływalności masy. Rynienkę przygotowaną zgodnie z 3.5.2 napełnić masą i wyrównać górną powierzchnię oraz ścianki boczne otrzymanej próbki. Tak przygotowaną rynienkę ustawić w pozycji pionowej, otwartą ścianką boczną w dół i pozostawić w temperaturze otoczenia 20 ± 2 °C i wilgotności względnej powietrza 65 ± 5 % na 6 h. Po zakończeniu badania określić w mm spływalność masy, przyjmując jako punkt zerowy długość próbki masy równą 200 mm. Badana masa nie powinna spływać, a wynik powinien być równy zeru. Badanie wykonać na 3 próbkach, z których każda powinna odpowiadać wymaganiom określonym w 3.1d).

3.8. Oznaczanie przyczepności masy do podłoża betonowego. Kostki z zaprawy cementowej wg 3.5.2 zagruntować badaną masą rozcieńczoną uprzednio wodą w stosunku masowym: 1 część masy, 4 części wody. Gruntować należy tylko te powierzchnie kostek, które będą sklejane masą i wysuszyć powłokę gruntu w ciągu 2 h w temperaturze otoczenia 20 ± 2 °C i wilgotności względnej powietrza 65 ± 5 %. Następnie zestawić po dwie kostki w taki sposób, aby między zagruntowanymi powierzchniami badaną masą powstała szczelina szerokości około 20 mm. Szczelinę wypełnić badaną masą, zwracając uwagę, aby wypełnienie było całkowite bez pęcherzy powietrza. Nadmiar zdjąć równo szpachlą i pozostawić tak przygotowane próbki w temperaturze 20 ± 2 °C i wilgotności względnej powietrza 65 ± 5 % na 14 dób. Po tym czasie sklezione masą kostki zamocować w szczękach dynamometru (np. Typ Schoppera) i rozrywać przez rozciąganie w poziomie przy szybkości przesuwu szczęk 10 mm/minutę. W chwili zerwania wynoszącego co najmniej 70 % powierzchni sklezionej

oznaczyć maksymalne wydłużenie masy i obliczyć w procentach wydłużenie względne W wg wzoru

$$W = \frac{A}{B} \cdot 100$$

w którym:

A — maksymalne wydłużenie masy w chwili zerwania, mm,

B — szerokość szczeliny, mm.

Wydłużenie względne powinno odpowiadać wymaganiom określonym w 3.1e). W wyniku należy podać, czy zerwanie nastąpiło od podłoża, czy w warstwie masy.

Badanie wykonać na 3 kompletach. Za wynik oznaczania należy przyjąć średnią arytmetyczną co najmniej 3 oznaczeń, przy czym różnica między wynikami skrajnymi nie może przekraczać 1.0 %.

3.9. Oznaczanie odporności masy na powstawanie rys skurczowych. Komplet kształtek przygotowanych wg 3.5.2 zagruntować rozcieńczoną masą dylatacyjną wg proporcji podanych w 3.8, gruntując tylko te powierzchnie, na których znajdują się rowki. Powłokę gruntu suszyć w ciągu 2 h w temperaturze 20 ± 2 °C i wilgotności względnej powietrza 65 ± 5 %. Napełnić rowki badaną masą, a nadmiar masy zdjąć równo z powierzchni kształtek za pomocą szpachli. Tak przygotowane próbki przechowywać w ciągu 7 dób w temperaturze otoczenia 20 ± 2 °C i wilgotności względnej powietrza 65 ± 5 %. Po tym okresie dokonać pierwszych oględzin powierzchni masy, która powinna być bez rys, spękań i nie powinna odstawać od podłoża (obrzeży rowków). Kolejne oględziny przeprowadzić dwukrotnie, w odstępach 3 dób. Po zakończeniu próby, wynik oględzin powinien odpowiadać pierwszej ocenie, z tym że dopuszcza się powstawanie niewielkiego wklęsnięcia masy spowodowanego skurczem objętościowym.

3.10. Oznaczanie odporności masy na przyspieszone starzenie. Należy przygotować następujące próbki:

— dwa komplety kostek z zaprawy cementowej sklezione badaną masą i aklimatyzowane wg 3.8.

— komplet kształtek typu A i B po zakończonym, z wynikiem pozytywnym, badaniu wg 3.9.

Wszystkie powierzchnie próbek, nie pokryte badaną masą zabezpieczyć przed nasiąkaniem wodą, przez pomalowanie ich wyrobem lakierowych odpornym na działanie 75 cykli przyspieszonego starzenia np. emaliami epoksydowymi chemoodpornymi wg BN-75/6115-41. Tak przygotowane próbki poddać działaniu przyspieszonego starzenia, stosując 75 cykli badawczych, z których każdy obejmuje 48 h i składa się z następujących operacji:

— działanie promieni UV/2000 W przy odległości próbek od źródła promieniowania 20 cm — 2 h,

— działanie sztucznego deszczu (ciągłe skrapianie wodą) w temperaturze 20 ± 2 °C — 2 h,

— działanie temperatury 70 ± 2 °C (w termostacie) — 4 h,

— aklimatyzacja w temperaturze 20 ± 2 °C i wilgotności względnej powietrza 65 ± 5 % — 16 h,

¹⁾ patrz Informacje dodatkowe p. 3.

— działanie sztucznego deszczu w temperaturze 20 ± 2 °C — 2 h,

— działanie temperatury obniżonej, minus 20 ± 2 °C (w lodówce) — 6 h,

— aklimatyzacja w temperaturze 20 ± 2 °C i wilgotności względnej powietrza 65 ± 5 % — 16 h.

Podczas badania dokonywać oględzin próbek. Pierwsze oględziny przeprowadzić po 10 cyklach, następne po 50 i po zakończeniu badania. Badana masa nie powinna odstawać od podłoża, pękać i wykazywać zarysowań, ponadto powinna być spoiста, elastyczna oraz dokładnie przylegająca do obrzeży. Kostki z zaprawy cementowej, sklejone masą po dokonaniu oględzin poddać badaniu odporności na rozerwanie wg 3.8. Masa powinna być spoiста, a rozerwanie powinno nastąpić dopiero przy użyciu siły co najmniej 176,5 N (18 kG),

wydłużenie powinno być równe zeru.

3.11. Zaświadczenie wytwórcy o wynikach badań. Wytwórca jest obowiązany dostarczyć odbiorcy zaświadczenie kontroli o jakości wyrobu.

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

4.1. Pakowanie. Masę emulsyjną akrylową dylatacyjną białą należy pakować wg PN-73/C-81400 w opakowania z dodatkową wkładką polietylenową, uzgodnione pomiędzy producentem i odbiorcą, zabezpieczające wyrób w sposób właściwy i zgodnie z systemem wymiarowym opakowań wg PN-78/O-79021.

4.2. Przechowywanie i transport — zgodnie z PN-73/C-81400.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Wrocławska Fabryka Farb i Lakierów POLIFARB, Wrocław.

2. Normy związane

PN-73/C-81400 Wyroby lakierowe. Pakowanie, przechowywanie i transport

PN-74/C-81500 Wyroby lakierowe. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej

PN-62/C-81502 Szpachlówki i kity szpachlowe. Metody badań

PN-78/O-79021 Opakowania. System wymiarowy

BN-64/6110-11 Wyroby lakierowe. Oznaczanie gęstości

BN-75/6115-41 Emalie epoksydowe chemoodporne

Pozostałe normy związane podano w 3.1 w tablicy.

3. Komplet kształtek betonowych typu A i B — wg opracowania Instytutu Techniki Budowlanej pt. *Zunifikowana metoda badań i kryteria oceny materiałów do uszczelniania złącz w budownictwie prefabrykowanym* zatwierdzonego i zleconego do stosowania przez Stałą Komisję Budownictwa RWPG Warszawa 1970 r.

4. Dotychczas obowiązujące dokumenty — ZN-58/MPCh-FL-51 oraz świadectwo Instytutu Techniki Budowlanej nr 317/78 dopuszczające wyrób do stosowania w budownictwie.

5. Symbol wg KTM — 1316-143-100-106.

6. Autorzy projektu normy — mgr inż. J. Nejman, mgr M. Szyposz — Wrocławska Fabryka Farb i Lakierów POLIFARB — Wrocław.